Klimt Ernst
Tizian și Lavinia
1886

Oblica înduioșare, inefabilului nu doar afectiv sublimă a-plecare?...
Maroniul ca plus-matur(iz)are și oranj-ocrul ca etern-juvenilizare?...
Viul, nu doar etațional, deopotrivă, nicio derivă?!
Sărutul pe frunte, cast și incest să con-înfrunte?...
Abisală apăsare nu doar cea sărutare?
Precum și ițirea gurguielor de dor scânteitoare!
Corelația antagonistă din refirarea degetelor. Ale junei de fel drepte, candoare. Ale bătrânelului de fel cruciș-cârligate, perversitate?
Florile ca buchet tot departajat umplând oblica secundă.
Perpetuare versus perfectare...
Frumosul ca natură și besti...osul ca uman?
Neutră și frumoasa, nu doar bestia?

Para-frază și iar indirectă la Suzanna și bătrânii...
Lux și nobilitate îndeajuns juverical marcate, ce contrast etic ar revela?

Damian Luz